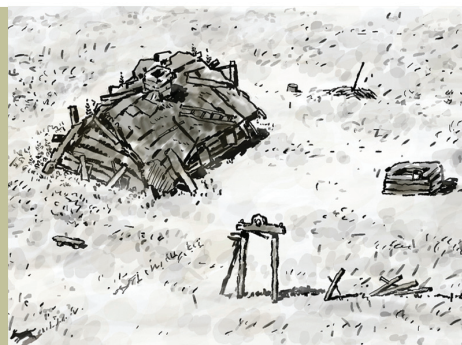

ОФИЦИАЛНИТЕ НАГРАДИ НА СФАФ

ГРАНД ПРИ · ВАРНА · 2012 · GRAN PRIX · VARNА

Майка и син
 Русия, 2011, 13:58 мин.,
 рисунка върху хартия

Mother and Son
 Russia, 2011, 13:58 min.,
 drawing on paper

Режисьор и сценарист: Андрей Ушаков
 Продуцент: Тенгиз Семьонов

Director and scriptwriter: Andrei Ushakov
 Producer: Tengiz Semenov

Шестте дни на черно-белите, меланхоличните и цветни филми се извъртяха като късометражна анимация. Ракът-отшелник – талисман на тазгодишното VIII-мо издание на Световния фестивал на анимационния филм във Варна – се притаи с нетърпение в своята острилка. В очакване да види наградените.

Международното жури на СФАФ Варна 2012 в състав: Когжи Ямамура, Клер Китсън, Марина Росе, Франческо Мартино де Карлес и Николай Тодоров определи официалните награди на фестивала:

Руският филм „Майка и син“ на режисьора Андрей Ушаков спечели Гран При на Фестивала. Рисуването и компютърно обработен 14-минутен филм разказва за син, който угва в затъмнено селце, за да вземе майка си и да я отведе в града.

Руският филм „Извън игра“ на Иван Максимов получи наградата на град Варна – втората по значимост награда на фестивала.

Испанската продукция „Бръчки“ на режисьора Игнасио Ферас спечели приза за най-добър пълнометражен филм, осигурена от Българската Национална Телевизия.

Увлекателната анимация „Чичо Пицца“ на унгарския режисьор Борбала Томпа получи отличието за най-добър студентски филм – награда осигурена от Нов Български Университет.

„Демони“ на живееца и работещ в Канада Теодор Ушев бе удостоен с наградата за най-добър детски филм.

Филмът „Потоп“ на реж. Юлия Громская получи наградата на Българското Национално Радио за музика.

Тъжният „Баща“, копродукция на България, Хърватия и Германия, спечели наградата на Съюза на Българските Филмови Дейци.

Закриването на фестивала започна с филма на децата, участвали в творческата работилница на Жан-Люк Слок и Карин Миралес. Филмчето бе направено в рамките на четири дни и децата на град Варна и гости на фестивала са участвали активно в неговото създаване.

VIII Световен Фестивал на Анимационния Филм завърши с прожекция на наградените филми, музика, картини... и още нещо. До Договорина!

СФАФ Варна за втора година стана поле за изява на младите български таланти от НБУ и НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“. Програмата откриха Невелина Попова – преподавател в НБУ и Надежда Маринчевска – лектор в НАТФИЗ. В препълнената Зала 2 на Варненския фестивален и конгресен център присъстваха и трима от авторите на филми представени на фестивала – Райна Атанасова от НБУ, режисьор на филма „Ултрас“, Йоана Александрова от НБУ, автор на филма „Как си построих къща?“ и София Илиева от НАТФИЗ с „Последна есен“. Десет от представените филми бяха дело на студенти на НБУ. „Ултрас“ безспорно беше един от най-силните сред показаните. Представени бяха още: „Рибката“ на Илияна Аспарухова, „Скъпо“ на Ина Николова, „Дълбока вода“ на Адриана Кюлевчелиева, цветен микс от музика и образ, „Две трети вода“ от Любомир Колев, който също впечатли зрителите освен с рисунъка си и със своята музика. За доброто настроение в залата допринесоха филми като: „Любовна история“ на Весела Попова и „Съседът Икар“ на Илияна Аспарухова. Освен „Ултрас“ още два от филмите бяха с екологична насоченост – „Няма втора земя“ на Теодор Христов и „Екофилм“ на Станислав Василев.

Студентите на НАТФИЗ също не избягаха от темата за екологията с филма на Анна Милушева „Съвременна приказка“. Публиката се наслади на вече споменатия „Последна есен“, „Да пазиш вкъщи“ на Полина Стоянова и „Свобода“ на Десислава Димитрова. С техника 2D и рисунка върху хартия „Тъмната страна“ на Лиляна Стоянова стана също един от най-предпочитаните филми за геня. „С теб“ със същата техника, дело на Силвия Владимирова, беше посрещнат от публиката с голям интерес. „Сиринга“, последният от филмите, показани в селекцията, е красиво разказана любовна история от Пеню Кицаров и се превърна в перфектният завършек на тази част от програмата на фестивала.

Макар и с малки технически проблеми, изразяващи се в повторението на „Рибката“, което внесе смут в залата, филмите на младите надежди от НАТФИЗ и НБУ доказаха, че у нас може и ще се създава качествена филмова продукция.

Катерина Ангелова

По случай десетата годишнина на V-Ray 3D Rendering Program, майсторски клас от Chaos Group запозна с технологията на V-Ray участниците и гостите на СФАФ.

Chaos Group е иноватор в сферата на медиите, дизайна и околната среда. За десетте си години на пазара V-Ray се превръща в мерило за бързина, гостъпност, качество. Най-просто казано V-Ray е средство, с което 3D Studio Max, Maya и много други програми могат да направят една визуализация да изглежда реална като снимка от фотоапарат. На презентацията бяха представени техники за работа с програмата. Чрез няколко различни клипа се демонстрираха двата основни вида анимация – реалистична и стилизирана. Основното на което беше наблегнато в презентацията беше изключителното значение на осветлението. От значение за крайния резултат са също детайлите, текстурата, отраженията. В края на презентацията имаше три крайни варианта на продукта, с различна степен на сложност. Целта на презентацията бе да се представи как от детайлен модел може да се получи стилизиран и да подчертае разликата между тях.

Макар голяма част от гостите на презентацията да беше съставена от непрофесионалисти в областта, V-Ray събуди интереса на повечето от тях и ги накара да останат до нейния край. За най-погответените имаше въпроси за възможностите на V-Ray, а наградата за правилен отговор беше тениска. Размер L, моля.

Катерина Ангелова

Извън състезателната част на СФАФ Варна се провеждат различни срещи, в които бяха показани филми на автори от европейски училища по изкуствата. В сутрешната програма на четвъртия ден зрителите бяха запознати с руското училище по анимация „Шар“.

То е основано през 1993 г. от режисьорите-аниматори Фьодор Хитрук, Едуард Назаров, Юри Норщейн и Андрей Хржановский. Филми направени в студио на училището, участват в руски и международни фестивали, получават и престижни номинации. Сред големите отличия, присъдени на филмите на „Шар“ е наградата за най-добро анимационно студио за 1998 г., получена на Международен филмов фестивал в Загреб. Няколко години по-късно училището получава още едно голямо признание. През 2006 година международния фестивал „КРОК“ му присъжда отличието за „най-добра програма от филмово училище“ („Мистериозният фенер – 3“).

Изглежда, че наистина училището предлага много добра подготовка в анимацията. От представените седем филма нито един не даде минимален повод за съмнение в професионализма и сериозните качества на авторите в студиото. Зрителите успяха да се насладят на „Брегово предупреждение“ от Александра Шагина; „Костя“ и „Бах“ – с режисьор Антон Дяков; „Приятел от детството“ на Юлия Пастовская; „Внимание! Вратите се отварят“ от Анастасия Юралева; „Кучешка площадка“ с автор Леонид Шмелков; „Пищо си тръгва“ на Соня Кендел и „Мол в метрото“ от Анна Кадякова.

Сутрешната програма на студио „Шар“ беше открита от проф. Анри Кулев, който наблегна, че филмите на „Шар“ са само за истински ценители. Той представи на публиката Михаил Алдашин – част от екипът на студиото. Алдашин разказа, че екипът, който работи е съвсем малък – около 10 души се включват всяка година. Но тук последва едно нетипично сравнение между анимацията и спорта. Приликата между двете според него е, че тези, които не са добри, отпадат бързо. Затова от десетте, които започват, завършват не повече от 5.

Извън конкурсната програма на фестивала бяха различни срещи с автори от европейски и световни училища, както и с представители на анимационни школи от няколко държави.

През петия ден от фестивала зрителите имаха удоволствието да се запознаят с анимацията на една страна, в която профилирани школи и училища просто няма. Това обаче по никакъв начин не е попречило на Куба да има над 50-годишна история в производството на анимация. Част от съвременните достижения на кубинската анимация е и Ернесто Пиня – млад автор, завършил училище по изкуства – гост на фестивала. Образованието му не е свързано с късометражната анимация, но това не го спира. Той иска да се занимава с нея. Филмите му – „ценности и хумор в едно“, както самият той казва, са насочени за най-широката публика. Старее се да ги прави по-достъпни и идеите в тях са да лесно разбираеми.

Опитите му са успешни – хората разбират посланието от първите секунди, разбират го без затруднения. Всеки намира себе си. И тинейджърът, и самотната старията могат да видят отраженията си, проблемите си..., а в края на филма може би дори и решенията им.

СФАФ даде възможност на зрителите да се запознаят отблизо с различни анимационни школи. Авторы и училища от Япония, Русия, Куба, Полша и България представиха своите късометражни анимации. В последния ден от фестивала беше представена и немската школа. В сутрешната програмата бяха представени десет филма от немския регион Баден-Вюртемберг. Най-добрите филми, изработени през последната година, показват разнообразието на анимационната среда в района.

Началото на програмата беше дадено от филмът „Неделя 2“ с автор Йохан Кун. Следващ беше „Става въпрос за всичко“ от Доминик Ейзе и Александър Дитрих. Филмът е интересен, а идеите му гонякъде философски, гонякъде – съвсем прости. Ако всичко е възможно и всеки може да има всичко, което поиска, то това „всичко“ става ли „нищо“? Ако един мъж може да бъде жена и да я разбере, то ще се промени ли нейното (или пък неговото) мнение? Много въпроси, а отговорите... Е, затова зрителят сам трябва да се позрижи. Филмите в програмата на Баден-Вюртемберг имаха и поучителна нотка. „Картината на принцесата“ с автори Йоханес Вайланг и Клаус Моршхойзер ясно показва идея, че властта, макар и в случая олицетворена от малка и на пръв поглед невинна принцеса, не може да контролира всички. И винаги искрените гуми са за предпочитане пред фалша. „Том и мравките“ от Андреас Хакиде също изпълнява успешно поучителната си роля. Хакиде направо крещи в лицата ни, че споделеното щастие е двойно щастие. Накрая гоиде ред на още един филм, който преобърна света на зрителя – „Нещо в главата“ от Саломон Шуц е комбинация между жива картина (реални хора играят реални роли) и анимирана част. Филмът разменя местата на главните действащи лица в анимацията. Анимираните герои се превърнаха в творци, а хората с всичките си чувства и действия, се оказаха тяхно дело.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА ПРЕСКОНФЕРЕНЦИЯ НА VIII СВЕТОВЕН ФЕСТИВАЛ НА АНИМАЦИОННИЯ ФИЛМ ВЪВ ВАРНА

На заключителната пресконференция на VIII СФАФ в Зала 4 на ФКЦ Варна присъстваха членовете на журито на фестивала: Клер Китсън (Великобритания); Коджу Ямамура (Япония); Марина Росет (Швейцария); Франческо Мартино де Карлес (Италия); Николай Тодоров, част от организаторите: проф. Анри Кулев, доц. Цветомира Николова, Ася Кованова; Андрей Кулев и Румен Баросов, представители на българските медии: БНР, БНТ, Радио Варна, Телевизия Черно море и почетния президент на фестивала Сайоко Киношита.

Пресконференцията започна с думи на проф. Анри Кулев, който показва разбиране към общото напрежение около чакането, за да разберем кои са наградените филми.

Думата беше дадена на журналиста г-жа Стоева от БНР, която обяви, че Факултета по журналистика към СУ „Климент Охридски“ присъжда наградата „Горчивата чаша“ на филма „Луминарис“ на реж. Хуан Пабло Сарамея от Аржентина. Съюз на българските художници награди филма „Кръц“ с реж. Кира Бушор от Германия. Съюз на българските филмови дейци даде своята награда на филма „Баща“, съвместна продукция от България, Хърватия и Германия, с реж. Иван Богданов, Мориц Майерхофер, Аспарух Петков, Велько Попович, Росица Ралева и Дмитрий Ягодин, избран чрез вот, с голямо мнозинство.

На журито беше зададен въпроса: „Какви мотиви имахте за присъждане на Гран При?“ Г-н Николай Тодоров обясни, че до решението, кой филм да избера се е стигнало лесно, без дискусии. Мотивите, които са убедили журито да избере филма „Майка и син“, с реж. Андрей Ушаков, Русия са: невероятна анимация, доброто темпо, милата идея на сюжета и страхотните рисунки. На въпрос към журито дали е липсвало нещо в програмата на фестивала във Варна, което е при-

съствало на други фестивали по света отново г-н Тодоров обясни, че нищо не е липсвало, защото на Варненския фестивал са събрани най-добрите анимационни филми от последните две години. Г-жа Клер Китсън каза, че не е присъствала на всички фестивали на анимацията по света, но скоро е била на груз фестивал, на който не пожела да каже името, но според нея, специално в късометражната анимация този във Варна е много по-добър. На въпрос от БНР дали журито и организаторите имат готовност да продължат фестивала и догодина

На допълващия въпрос каква е ситуацията с анимационните фестивали и анимацията в държавите, които журито представлява, отговориха

Клер Китсън: „В Лондон тази година имаше доста публика, но мисля, че беше защото прожекциите бяха вечер, в няколко киносалона в центъра на града и хората имаха възможност да идват и да гледат анимационни филми след работа и след това да се прибират в къщи. Учуди ме посещаемостта, защото от години анимацията е бедния брат в киното и за съжаление не се радва на голяма публика.“

Добави, че английските организатори благородно завиждат на българските заради държавното субсидиране на българския фестивал.

Сайоко Киношита, почетен президент на СФАФ Варна и директор на Международния анимационен фестивал в Хиросима сподели: „В Хиросима фестивала го има от 27 г. и хората са привикнали, че там могат да видят изкуство, което не

биха могли да видят другаде.“ Също добави, че и те са започнали от малко събитие, но стъпка по стъпка са достигнали своята известност и хората са разбрали, че анимационния филм не е просто детско филмче, а е филм с неограничени възможности. Тя посочи и изключително голямата заслуга на журналистите и техния принос за намирането на спонсори и популяризирането на фестивала. Смята, че тазгодишното издание на фестивала във Варна е много по-добро от миналата година. Призна, че е щастлива, че е тук и се надява фестивала да събира все повече публика.

Критиците и организаторите благодариха на журито за техните усилия и изразиха надеждата си догодина да са в по-разширен състав, с повече публика, за да се насладим всички ние – българските зрители на повече добри филми.

Александра Чомонева

г-н Тодоров за трети път отговори кратко и ясно: „Да, всичко вече е готово“. Проф. Анри Кулев взе думата и сподели, че е подтиснат от малкия интерес към фестивала от страна на публиката. И че, макар да се е насладил искрено на показаните филми, у него е останала малко тъга, че не са успели да напълнят залите за прожекциите. Кинокритикът Петя Александрова зададе въпрос: „Предполага ли се, освен излъчването на наградените филми, да има и други прожекции на хубавите филми от фестивала и така да бъде утължен техния живот?“ Проф. Анри Кулев: „Опитваме да прожектираме в по-малките градове около Варна като Шумен и Каспичан, в читалища, както и в Икономическия университет във Варна. Той има много хубава зала с 650 седящи места. Но това са начални опити и те трябва да продължат.“

Бюлетинът се подготвя от екип на VIII Световен фестивал на анимационния филм

www.varnafest.org

Фотографии:
Красимир Арабаджиев
Румен Баросов

Редактор: Румен Баросов

Автори:
Александра Атанасова
Александра Чомонева
Катерина Ангелова
Мария Павлова

